

б) обществени задачи, имащи прѣка връзка съ учителската служба. Такива сж: живо участие въ уредбата на учебното дѣло и спомагане да се развие то правилно въ прогресивенъ духъ по посока на пълно и широко свѣтско образование.

Бълг. Учителски Сѣюзъ, следователно, гони да реши учителския въпросъ и да спомогне за решаването общия училищенъ *върху почвата на настоящето, тъй както то се развива.*

II. За постигане на своята целъ, Българскиятъ Учителски Сѣюзъ предявява искания предъ държавата, като води по отношение къмъ нея особена политика, изразена въ двояка тактика:

а) предявителна, чрезъ ходатайство, застъпничество, освѣтление и петиции,

б) охранителна, чрезъ критика, апели и протести.

Бълг. Учителски Сѣюзъ търси съдействието на прогресивнитѣ обществени сили, като се стареа да ги освѣтлява върху училищнитѣ въпроси, да възбужда интересъ въ тѣхъ и да ги потиква къмъ активно участие и въ тая областъ, вследствие на това, произтича дългъ на всѣки членъ да работи съобразно съ своя политико-общественъ мирогледъ всрѣдъ обществото.

Но, при това, Учителскиятъ Сѣюзъ всѣкога запазва своята индивидуалностъ и самостоятелностъ, безъ да се обвързва съ ангажиментъ къмъ коя и да било политическа групировка.

За успѣшното водене на тая двояка борба, сѣюзътъ гарантира на всѣки свой членъ, морална и материална подкрепа.

Но, за да може Сѣюзътъ да добие значение всрѣдъ обществото, конгресътъ подчертава като важна задача на сѣюза, работата за личното усвѣршенствуване на учителя по отношение на неговата подготовка, като педагогъ въ училището и деятель въ обществото¹⁾.

Ясно е, че тази резолюция е единъ мишъ-машъ отъ дребно-буржуазни възгледи. Тя е безъ анализа върху социалното положение на народното учительство, която да ѝ служи за мотивировка, защото върху нея сѣюзния конгломератъ не можа да се споразумѣе. Съ така приетата резолюция се задоволяваха субективнитѣ и грубо-котерийни желання на легионеритѣ, щото всѣки на свой редъ да може га се продава на „прогресивнитѣ сили“ срещу нѣкое по-топло мѣстенце или срещу нѣкоя по-тлѣста служба. БУС не можеше да се обвърже само съ една партия — социалдемократията, и да защитава дейностъ, вънъ отъ „съвременната законностъ и моралъ“, защото неговитѣ членове на „почвата на настоящето, тъй както се то развива“ бѣха се продали по единично или на групи на буржуазнитѣ и дребно-буржуазнитѣ партии. Конкуренцията въ Сѣюза бѣ пълна; само се чакаше удобенъ моментъ, да избухне като вулканъ и попари собствената сѣюзна глава.

На тази шаткава резолюция, предложена отъ болшинството, бѣ противопоставена оная на „меншеството“ отъ социалдемократи, строго обмислена и до известна степенъ логична за времето си. Ето и тази резолюция.

¹⁾ Юбил. сборникъ на БУС, стр. 110 и 111.